

Arrest

nr. 299 570 van 8 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE SCHUTTER en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Woch Kot gelegen in het district Achin van de provincie Nangarhar. U verklaarde zich bij uw aankomst in België minderjarig. Op 16 oktober 2014 werd u door de Dienst Voogdij meerderjarig verklaard. U bent een Pashtoun en soenniet.

Tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming, dat u indiend op 8 augustus 2014, verklaarde u altijd in Achin te hebben gewoond. U ging tot de eerste klas naar school in uw dorp maar stopte op negen- of tienjarige leeftijd. Nadien bleef u in uw dorp en speelde u cricket met uw vrienden. Uw vader, chauffeur van een olietankwagen, besloot u mee te nemen op zijn routes omdat u zich wat verveelde. Op een keer werden u en uw vader ter hoogte van de plaats Tangay gestopt door Mullah Massoud van de

taliban. Ze namen jullie mee naar hun verblijfplaats en sloten jullie apart op. U hoorde dat ze uw vader waarschuwden voor de gevolgen van zijn werk voor de Amerikanen en eisten dat hij daarmee stopte. De volgende ochtend gaven ze jullie een dreigbrief mee en werden jullie vrijgelaten waarna jullie met de olietankwagen naar de bestemming in Kabul reden. Sindsdien waren de taliban geïnteresseerd in u. U was de oudste zoon van het gezin en ze wilden dat u zich bij hen aansloot. Toen u de tweede keer met uw vader meereed zagen jullie dat de tankwagens voor jullie onder vuur werden genomen en in brand stonden. U en uw vader ontsnapten uit de tankwagen en jullie vluchtten naar uw oom langs moederszijde. Uw vaders tankwagen brandde af. Hij kocht een nieuwe en zette zijn werk verder. Na dit tweede incident kwamen de taliban bij u thuis langs. Ze lieten een dreigbrief achter waarin stond dat uw vader moest stoppen met zijn werk en dat u zich moest aanmelden bij hen. U reed nog een derde keer mee met uw vader. Opnieuw zagen jullie dat de truck die voor jullie reed onder vuur genomen werd. Uw vader besloot niet verder te rijden en jullie ontsnapten opnieuw. Uit vrees voor de taliban werd u ondergebracht bij uw ooms langs moederszijde in het district Kot. Hij contacteerde een smokkelaar met wie u in 2013 Afghanistan verliet. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije (waar u ongeveer acht maanden verbleef), Griekenland en Italië naar België waar u op 8 augustus 2014 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Na uw vertrek zou uw familie naar Iran gevlucht zijn, zo verklaarde u. U legde geen documenten voor ter staving van uw asielrelaas.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 5 maart 2015 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende beroep in tegen deze beslissing en voegde aan uw verzoekschrift enkele documenten toe, meer bepaald een kopie van uw taskara en van de taskara van uw vader, alsook enkele foto's. Met het arrest van 15 oktober 2015 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) eveneens een weigeringsbeslissing. U diende geen cassatieberoep in.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 18 december 2015 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde dat u heel veel problemen kende in uw district. U had het nog eens over uw vader die een vrachtwagenchauffeur was en over het feit dat u als kleine jongen met uw vader kon meerijden. U verwees naar uw eerdere verklaringen, waarbij u zei dat de taliban verschillende keren vuurden op de vrachtwagen van uw vader. Eén keer geraakte u daarbij gewond. U stelde ook dat jullie zes dreigbrieven ontvingen, waarvan er twee naar België zouden zijn verstuurd. U had die evenwel nog niet ontvangen. Voorts verklaarde u dat u voor uw vertrek ook twee of drie jaar in het dorp Lwargai in Pakistan woonde. U zei dat uw familie daar nu opnieuw woonde, volgens u omdat Daesh het district Achin op dat moment onveilig maakte. U legde geen documenten neer ter ondersteuning van dit verzoek.

Op 6 april 2016 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw tweede verzoek. U tekende geen beroep aan hiertegen.

Drie jaar later, op 25 maart 2019, diende u een derde verzoek om internationale bescherming in. U zei dat u eerder misleid werd door derden en zegt dat u ditmaal de waarheid wenste te spreken. U bent weliswaar geboren in het district Achin maar verliet Afghanistan al toen u slechts twee jaar oud was. Uw vader kende immers problemen met de taliban en met Al Qaeda. U vluchtte met uw familie naar Pakistan en woonde daar eerst twee jaar in Shamshato Camp. Vervolgens gingen jullie naar Landi Kotal waar u heeft gewoond tot uw vertrek uit Pakistan. U ging er enkele jaren naar school maar kon als Afghaans vluchteling niet verder studeren. Jullie werden lastig gevallen door de autoriteiten en door de taliban die jonge mannen zoals u rekruterden. Zij kwamen nooit naar uw huis maar maakten de bewoners van de regio wel duidelijk dat personen zoals u zich bij hen moesten aansluiten. Uw vader werd wegens zijn werk als chauffeur voor de Amerikanen eveneens bedreigd. Omdat de geldigheid van uw vluchtelingenkaart bijna afliep, de situatie voor Afghaanse vluchtelingen in Pakistan uitzichtloos was en u ook nog eens de Taliban vreesde, bent u uiteindelijk vertrokken. U weet niet precies wanneer u vertrokken bent maar was acht maanden tot een jaar onderweg. U verklaarde niet terug te kunnen naar Afghanistan wegens de onveiligheid en het gebrek aan middelen om u in Jalalabad of Kabul te vestigen. Ook vreesde u dat de taliban u daar zouden inlijven voor hun gewapende strijd. Verder verklaarde u dat u al meer dan vijf jaar in België verblijft en u zich heeft geïntegreerd. U heeft Belgische pleegouders, een Belgische vriendin en vriendenkring, u ging hier naar school, volgde opleidingen en werkt. Uw advocaat stelde dat u "westers" geworden bent en dat men u niet meer zal aanvaarden in Afghanistan. Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten neer: een kopie van uw Afghaans paspoort, de originele PoR (Proof of Registration) kaarten van u en uw ouders, een badge van uw school in Pakistan, een certificaat van die school, steunbrieven van mensen die u in België leerde kennen, loonfiches, opleidingscertificaten.

Op 3 december 2019 verklaarde het CGVS uw derde verzoek ontvankelijk wegens nieuwe elementen die ten gronde dienden te worden onderzocht. Op 6 januari 2020 werd u een tweede maal gehoord door het CGVS over deze nieuwe elementen, bijgestaan door uw advocaat.

Op 28 januari 2020 nam het CGVS opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, onder meer omdat uw verklaringen met betrekking tot uw langdurige verblijf in Pakistan niet geloofwaardig werden geacht en na een verificatie bij UNHCR

bovendien bleek dat de door u voorgelegde PoR (Proof of Registration) kaarten vals waren. Het beroep dat u aantekende tegen deze beslissing, werd op 12 oktober 2020 eveneens geweigerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 17 augustus 2021 een vierde verzoek om internationale bescherming in. Hierbij verklaarde u dat uw moeder ongeveer een maand eerder overleden is, en dat u intussen ook religieus gehuwd bent in België. U vraagt opnieuw bescherming omdat u hier al zeven jaar bent en al zeven jaar uw problemen vertelt. U weet niet meer wat u moet doen omdat men u overal documenten vraagt. U kan niet meer tegen deze situatie en u kan ook niet terug naar Afghanistan. U wou hier verder studeren, u spreekt de taal en ook uw vrouw woont hier. U vreest niet in Afghanistan te kunnen leven, zeker niet in de huidige situatie (machtsovername door de taliban op 15 augustus 2021). U bent immers zeer jong naar hier gekomen en bent hier praktisch opgegroeid. Ter ondersteuning van dit verzoek legt u een aanvraag tot humanitaire regularisatie, opgesteld door uw advocaat op 7 augustus 2017, neer. Op 15 maart 2023 verklaarde het CGVS uw vierde verzoek niet-ontvankelijk wegens gebrek aan elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk verhogen.

U ging in beroep tegen deze beslissing, die vernietigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 23 mei 2023 (arrest nummer 289148). De Raad stelde meer bepaald dat er in uw hoofde concrete, specifieke en persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn die minstens een indicatie vormen dat u bij terugkeer naar Afghanistan zou kunnen opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zou kunnen komen te staan. Een verder onderzoek van uw profiel en de cumulatie van individuele omstandigheden werd noodzakelijk geacht.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde en vierde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde herkomst uit Achin. In de weigeringsbeslissing van 5 maart 2015 wees het CGVS onder meer op uw zeer beperkte geografische kennis, op het feit dat u de Afghaanse kalender niet machtig bleek, op een zeer gebrekkige kennis van de regio vanwaar u beweerde afkomstig te zijn, op de vaststelling dat u nauwelijks iets wist over invloedrijke personen uit de regio, op het feit dat u verkeerdelijk meende dat auto's in Afghanistan aan de linkerkant van de weg rijden, dat u ook niet op de hoogte bleek van de beschikbare media in de regio en dat u behalve de Shinwari, waartoe u zou behoren, geen andere Pashtoun stammen kon noemen. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) voor uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot het land ten aanzien waarvan de eventuele nood aan bescherming dient te worden beoordeeld, de plaats waar en omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. De RvV stelde in het arrest van 15 oktober 2015 zelfs uw Afghaanse nationaliteit in vraag en merkte op dat u geen correct beeld bood op uw nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn. De Raad merkte meer bepaald op: "Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem

rust. Door het feit dat verzoeker geen correct beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. (zie arrest nr. 154 647 van 15 oktober 2015).

Op 18 december 2015 verklaarde u zich een tweede keer vluchteling en herhaalde u van Achin afkomstig te zijn. Echter wijzigde u uw relaas enigszins en merkte u plots op dat u voor uw vertrek naar Europa nog enkele jaren in Pakistan zou hebben gewoond, meer bepaald in Landi Kotal. Dient evenwel te worden vastgesteld dat u hiervoor geen enkel bewijs neerlegde en dat het CGVS opmerkte dat ook een verblijf van enkele jaren in Pakistan niet kon verklaren waarom u zo weinig wist over de regio Achin. Het CGVS verklaarde om die reden uw tweede verzoek op 6 april 2016 niet-ontvankelijk. Tegen deze beslissing diende u geen beroep in.

Drie jaar later, meer bepaald op 25 maart 2019, diende u plots een derde verzoek om internationale bescherming in en verklaarde u eerder misleid te zijn geweest door derden. U stelde dat u eigenlijk nagenoeg uw hele leven in Pakistan woonde, meer bepaald in Landi Kotal in de provincie KPK, maar kon dit tijdens het persoonlijke onderhoud dat in het kader van dit verzoek georganiseerd werd allesbehalve aannemelijk maken. Zo legde u geen afdoende verklaring af voor de leugens die u eerder vertelde, kon u niet eens aangeven om welke reden uw ouders van Afghanistan naar Pakistan verhuisden, en verklaarde u onder meer dat uw vader voor de Amerikanen werkte in een periode dat het Amerikaanse leger nog helemaal niet aanwezig was in Afghanistan. Daarbij liet ook uw algemene en geografische kennis over Landi Kotal te wensen over, en trachtte u dit te wijten aan uw zeer jonge leeftijd die u destijds had, hetgeen echter helemaal niet klopte. Ook legde u zeer vage en inconsistente verklaringen af over de documenten uit Pakistan die u plots voorlegde (meer bepaald schooldocumenten en vluchtelingenkaarten), en bleken de POR of Proof of Registration kaarten na onderzoek door UNHCR zelfs geen authentieke, maar wel vervalste, documenten. Daarbovenop weigerde u te verduidelijken waar uw familie destijds woonde, naar eigen zeggen omdat u dit niet precies wist, wat echter totaal ongeloofwaardig bleek daar u de oudste zoon van het gezin bent en u aangaf in contact te zijn met uw oom die uw familie geregeld ontmoet (zie beslissing derde verzoek). In de beoordeling van uw derde verzoek werd dan ook terecht gesteld dat het feit dat u er na zo geruime tijd in België, bij uw derde verzoek en zoveelste versie van de feiten, opnieuw niet voor terugdeinsde een leugenachtig relaas te brengen en frauduleuze stukken voor te leggen, getuigde van een opvallend minachten van de Belgische asielinstanties. Deze beslissing werd bovendien eveneens bevestigd door de RvV in haar arrest van 12 oktober 2020 (arrest nr. 242 106), waarin herhaald werd dat uw Afghaanse nationaliteit en herkomst uit het district Achin (provincie Nangarhar) reeds ongeloofwaardig werden geacht in 's Raads arrest nr. 154 647 van 15 oktober 2015. De Raad stelde hieromtrent bijgevolg: "Gelet op het voorgaande en rekening houdend met hetgeen volgt, moet worden vastgesteld dat verzoeker ook op heden geen geloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot onder meer zijn leeftijd, zijn nationaliteit, zijn eerdere verblijfplaatsen en de verblijfplaatsen van zijn familie."

Uit het administratief dossier blijkt voorts dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet (zie verklaring volgend verzoek vraag 16), maar die echter, zoals eerder reeds werd aangegeven (zie supra), geheel ongeloofwaardig bevonden werden. Het feit dat u hier reeds zeven jaar bent, intussen ook religieus gehuwd zou zijn en samenwoont met uw echtgenote (zie verklaring volgend verzoek vraag 13 16, 19), wijzigt niets aan de vaststelling dat u de Belgische asielautoriteiten nog steeds geen zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit(en), voormalige verblijfplaatsen, land van herkomst en de mogelijke problemen of vrees voor vervolging die daarmee verbonden zijn, en daardoor een correcte beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming onmogelijk maakt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en het volledig administratief dossier, redenen bestaan die de nationaliteit waarop betrokkene zijn verzoek om internationale bescherming baseerde (zie supra) in vraag kunnen stellen en die erop wijzen dat betrokkene dus niet kan worden verwijderd of teruggedreven naar dat land. Er bestaan bij mijn weten geen elementen waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn daadwerkelijk (maar voor mij onbekend) land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (en mij onbekend) het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de *“Schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 57/6/2 Vreemdelingenwet, schending van het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nummer 289.148 en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”*.

Verzoeker vestigt in zijn middel uitgebreid de aandacht op de inhoud van het arrest nr. 289 148 van 23 mei 2023 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), dat in de zaak met rolnummer RvV 274 222 / IV werd gevelde in het kader van zijn huidige, vierde verzoek om internationale bescherming en waarbij er werd besloten tot de vernietiging van de indertijd genomen beslissing van verweerder. Hij betoogt dienaangaande onder meer:

“Uw Raad stelt dus duidelijk dat een verder onderzoek nodig is omdat er “concrete, specifieke en persoonlijke omstandigheden” voorhanden zijn in hoofde van verzoeker. Uw Raad geeft verweerder specifiek de opdracht om verzoeker omstandig te horen omtrent deze elementen, en dus in het bijzonder “de invulling van zijn leven tijdens zijn negenjarig verblijf hier, in het bijzonder zijn verblijf bij Belgische pleeggezinnen, en zijn huidige gezinssituatie.

Verzoeker kan alleen maar vaststellen dat verweerder dit in het geheel niet heeft gedaan, en een nieuwe weigeringsbeslissing heeft genomen, waarbij alle elementen omtrent zijn ingeroepen verwestering niet meer worden besproken! Verweerder heeft de passage omtrent de elementen van verwestering uit zijn vernietigde beslissing van 15.03.2022 die geciteerd wordt in het randnummer 5.2.7 van het geciteerde arrest van uw Raad verwijderd in de thans bestreden beslissing, maar niet vervangen door een nieuwe analyse. De elementen van verwestering worden gewoon weg niet meer besproken.

Daarmee schendt verweerder kennelijk het gezag van gewijsde van dit arrest met nummer 289.148, door niet over te gaan tot het uitgebreide onderzoek omtrent deze elementen zoals verweerder door uw Raad was opgedragen. Om die reden moet de bestreden beslissing minstens worden vernietigd.”

Daarnaast wijst verzoeker opnieuw op de nieuwe elementen die hij aanbracht in het kader van zijn huidige, vierde verzoek om internationale bescherming en tracht hij opnieuw aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan risico loopt op vervolging. In dit kader verwijst verzoeker naar het aan de macht zijnde talibanregime in Afghanistan en naar de analyse die geschiedde in het reeds hoger aangehaalde arrest van de RvV.

2.2. Verzoeker vraagt in hoofdorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing *“nietig te verklaren”* en de zaak terug te sturen naar het CGVS met het oog op aanvullend onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de geboorteaktes van zijn kinderen en een loonfiche bij het voorliggende verzoekschrift (bijlagen 3 en 4).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker brengt bij aanvullende nota van 18 december 2023 enkele getuigenissen bij die zijn integratie in België en zijn verwestering zouden moeten aantonen.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

De RvV kan niet anders dan samen met verzoeker wijzen op de inhoud van het arrest nr. 289 148 van 23 mei 2023 van de RvV, dat in de zaak met rolnummer RvV 274 222 / IV werd gevelde in het kader van verzoekers huidige, vierde verzoek om internationale bescherming.

In het voormelde arrest werd er besloten tot de vernietiging van de indertijd genomen beslissing van verweerder. Daarbij werd onder meer gemotiveerd:

“5.2.9. De Raad stelt aldus vast dat er in hoofde van verzoeker concrete, specifieke en persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn, die minstens een indicatie vormen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan zou kunnen opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zou kunnen komen te staan. In het licht hiervan kan het relevant zijn verzoeker omstandig te horen omtrent de invulling van zijn leven tijdens zijn negenjarig verblijf alhier, in het bijzonder bij de Belgische pleeggezinnen, omtrent de organisatie van zijn gezinsleven, in het bijzonder de achtergrond van zijn vrouw en de ter terechtzitting vermelde kinderen, en evenals omtrent zijn verwestering in het algemeen. Een verder en grondig onderzoek van verzoekers profiel en de cumulatie van de individuele omstandigheden is bijgevolg noodzakelijk.

5.2.10. Gelet op de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

5.2.11. Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.”

Geen van de partijen diende tegen het voormelde arrest van de RvV een cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit arrest te dezen kracht en gezag van gewijsde.

Dient echter te worden vastgesteld dat verzoeker sedert het vellen van het voormelde arrest niet opnieuw werd gehoord, dat er geen verder, grondig onderzoek van verzoekers profiel en de cumulatie van zijn individuele omstandigheden werd gevoerd en dat er in het administratief dossier inzake het voorgaande geen nieuwe of bijkomende, relevante elementen en informatie zijn opgenomen. Verweerder rept over hetgeen voorafgaat in de bestreden beslissing daarenboven met geen woord.

Dient aldus te worden besloten dat verweerder het gezag van gewijsde van het voormelde arrest van de RvV in de bestreden beslissing schendt. Ondanks dat in dit arrest in duidelijke bewoordingen wordt gesteld dat er kon worden verwacht dat verweerder het voorgaande nader zou onderzoeken, blijkt noch uit de stukken van het dossier, noch uit de bestreden beslissing, dat verweerder dergelijk onderzoek zou hebben gevoerd.

Gelet op de flagrante miskenning van het gezag van gewijsde van voormeld arrest van de RvV vanwege verweerder en in acht genomen dat het voor de RvV daardoor en gelet op het gebrek aan onderzoeksbevoegdheid en de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting (nog steeds) onmogelijk is om op basis van het voorliggende dossier over te gaan tot een gedegen beoordeling, kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de RvV niet kan worden hersteld en dient de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te worden vernietigd op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 augustus 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT